

DARVAS FERENC
EL-RENDELTESET

2000.

I.

Idő bársonyába
süllyesztett szavak
és énekek
elhalkulása
majd megszűnése
hová vezet el
hová és miért
és a kiértek is
oly kétesek
mert hullámok
viszik, viszik
és megszüntetik
a jelen-létet
múltbalátomás
hangos feszítését
jövő kibogozhatatlan
el és ál-akarnékosok
ájtatos belépéseit
így zárva be
hurokba szédített
megmoccanást
mert nem tanácsos
az időbenszerűség
hangsúlyozása

amikor az Idő nincs
csak Távolság
valami ponttól
amely megtart
egy Irányt
születéssel szerzett
el-Végzet felé
hol kristályosodik
a Feltámadás
egy Újrakezdés
mint homályos
de annál izgalmasabb
és érdekesebb
nagy lehetősége
ahol síkok és terek
egybe-zárva
de kiszélesített
Formában talált
Nagy- Egész
összefog és
átölel gondolatot
érezkelhetően vetítve
elénk, belénk
múltat, mely volt-van

mert itt valóság
eleven sejtjei
elszaporítják
egy lehetetlennek hitt
rég-érzékelésbe
megmártóztatva
pillanatok halmazát
sorozatpontosítás
e megállásnyi
lidérces érzékelés
fénybetakart
és kiáztatott
Ész-szerűség mentes
halmazállapotát
amikor ellebeg
az elhangzott szó
de megszületik újra
a jó tett
a zálogba került
én Én
e újra-szaporítás
keserves szorítás
béklyóit
át és megélni
dimenziós szorításban
a megállított
dobbanásban
már készen áll
és mert vár
egy újraindítás
a kezdetben szerény
megelevenítő
majd harsogtató
és könnyörtelen
végpörgetés
alapos viszolygásban
viszony-iszony
de megtalálva
a ráhangolt sáv
megkeresett, majd
megtalált hídján
azt a Valakit
aki rátalált
az idő előtti
édeni nincsben
hol a fa kiszáradt
csontágai között
kígyó nélkül

sziszeg a jelen
ős-meztelen
amikor tudós-tudás
ismerethalmazát
korallszirt kürtőin
áramoltatja bontó
plutónjait itt
ha feleződve is
évezredek múltával
a többi kert
meghízott hernyói
mérgezett hártványok
pólusain kiömlenek
tűszők mentén
bőr szövetébe
amikor minden
semlegesítési próba
kudarcba hull
eszméletlenséget okozva
Taláros Testületben
alkalmazhatatlan a
betűknek Törvénye
megigazulás-eligazodás
ki, kik miért vétkesek

a sok pénzű
a pénztelen
melyik a veszélyes
a szegény hallgat
a gazdag ócsárol
ki kerül keresztre
vagy bitófára
tűzbe, lángba
kinek ez élvezet
régi-mostaniak
akkor, ekkor
előre elkészítették
mert ezeréves nyilak
húsokba hatolva
jelölték az irányt
bomba gombák
felívelő magaslatába
hogyan visszahullva
fekete angyalok
hörgő kórusába
vegyülve fehér szárnyak
jajongva, jaj nélkül
hevernek, fekszenek
Káinok késő utódai

tőlük mi várható
itt mikor szelíd
Ábelek belepusztultak
irigy gyilkosok
mesterkedései által
s a kivesszőztatást
siker koronázta
csúszó-mászók sikerein
gyarapodott hős
áldozati oltárok
vérein tisztult
hóhérok kicsikarta
fej-tők, máglyák
titkokat suttogó
főrendiek, papok
pápák, miniszterek
Néró, Hitler, Sztálin
elődök, utódok
mennyi véreselméjű
kezű undok ördög
sátáni mosolyokkal
kisérték a megrendelt
utolsó utat

hitték, vallották
első lehelettől
az utolsóig
semmi, de semmi
emberi megértés
így igaz La Mettrie
az Ember-Gép
egy Állat-Lény
szavak előtti
ösztönös hasonulat
Vad ember itt
de a Művészet segít
Zenész, Költő, ki ír
emberibb viszonyt
mert sok a politikus
de kevés a hiteles
mert elfogytak a szentek
a nemes lelkűek
mert milliókból
ez ritka lelet
bámulatbaejtő
nevezett együgyűek
így lehetetlen

emberek melletti
földi vigyázók
és óvó szavak
mert ömlenek
trágár szavak
sok-sok álca
hódító mosoly
farkas dorombolás
báránynak tettetés
közben acsarkodás
nagy fogvicsorgatás
kígyó ölelés
ravaszul ejtve
elhinni mese
tetszetős mondókát
páriáknak szánva
járomba terelni
mesteri szónoklattal
akár éhesen is
tapsolva, éljenezve
a Nagy Vezért
akiért halni kész
nem számít az ész
Spinoza szerint

a lélek csak néz
mit csinál a kéz
még kérdőjelek
sem lehetnek
mert kiadná meg
mit tudhat meg
régen eldöntött
a Vezér ólmot önt
jóslásra golyónak
vagy bárminek
mely lehúz
mikor a holnap
már jelölve van
oly közel
és építik
piramis palotákat
kő kőre kerülve
kövületes mivoltok
örök mementójaként
fáraók, népvezérek
kiüresített testtel
balzsam-mázzal
totem ábrázattal
nem porbahullón

bár e tény mit számít
ezerévek után
alázatnélkül sújtva
pillantó, kíváncsi
érdeklő szemekkel
csodálkozás lehet
mily furcsa lelet
tudat meddig jutott
el a kerengésben
amit itt, vagy ott lát
e márványos, gránitos
üregek csonttest lakóját
enyészet őrlő foga
mégiscsak kikezdi
mégis porrá leend
ami írva van
mind beteljesül
mégha tonnás aranyak
védenek koporsókat
föld sarában sorsa
megpecsételten
és kikerülhetetlen
elemi erők gigantikus

fogságában teljes testi
megsemmisülés vár
csak egyetlen valami
a lelki szféra számít
amint letépve magát
az itt megtartó erőtől
a burok levál, elvál
és vagy messze elszáll
vagy a súlyos vétkektől
szennyes mivolttól
úgy ötvözött
amiért alsó régiókban
egyszer csak megáll
s ítélete innen
itt elkezdődve
arra vár
mi a döntés
vagy megreked
ridegen bolyongó
e közeg markolás
iszonyatos hideglelés
vagy olvasztó hullámok
sistergése között
kíméletlen vergődés

aminthogy egykor
földi életében volt
és Miltiadesz
mikor visszanéz
pusztaság, enyészet
cafatos csontjai
is mögötte
győzelem nincs
csak vereség
ott halottak szólnak
élők kérdeznének
választ nem kapnának
későn tudja meg
mi volt értelmetlen
kár mindenféle
gyilkos hadicsel
tetteikkel számolni kell
nem mehet el
ez a végzet
nincs dicsőségre ok
bármilyen sok
éljenző torok
a kiáltás elvész
véres csendben

bugyrok fekete zugában
fénytől távol rekedve
várni lehetséges
megtisztulást
ami új életrekelt
még bizonytalan is
szánalom nélküli
helyzet helye
a vér lemoshatatlan
föld kérgéről
felfröccsen és éget
majd üresség tölcsére
töltődik, ahol
némaság ül tort
a fájdalom-égető
parancsokat hullató
vér-gondolatködön
soha nem lehet
lelki könnyebbülés
mulasztó múlás
nem érvényesül
csak ismétlések
szín-tér-terein
pörögtető tánc

ahol nincs alku
elszakadni sem
örjítő rabságtól
a kozmikus erő
fekete terében
anti-gravitáció
abszurd dimenziójában
szeretetlenül
ön-megítéletben
e megtörtént megrendelés
mely ön-elrendelés
egy magasabbra jutás
szikrányi reménye
nélküli érzet
örökös viharában
időbeliségnélküli
számolatlan évezreket
bírní, kibírní
megbánásnélküli hely
itt és ott valamely
mint szálnyi akarást
lehetne partrajutás
lehetne lehetőség

hol ez kapaszkodás
amiért elérni, megérinteni
A Pontot
vonalba szótt
egyetlen helyet
amely kiment, megment
mikor a forgásban
betűz egy túsugár
villanásnyira látni
milliónyi kapaszkodó
kusza Lét-halmazokban
tülekszik, tolakszik
előbbre jutni
s aztán miként, hogyan.

II.

Igen, Igen? Igen!
még kihangsúlyozottabban
odalenti vizeknek
befogadó ölelésében
a Nagy Cet testében
gondolkodás-eszmélés
hullámozó síkjaiban
meghatározott szerep
melyben LÉT köldöke
lehetett a szippantott
marcangoló magány
sorsjelző és húzó
kohézió egy más
közeg purgatóriumában
hol tisztul az agy
kristálytisztá sugarak
világítanak sötét teret
mikor menthetetlennek
hitt helyzet szorító
mámorosító áramából
kijutni oly nehéz
metafizikai halmaz
állapot üdvözítő
hengerlő áramlatban

nyelv besárgult ízlőin
tenger sójának kövecses
lassú lerakódása
illúzió keltéssel
hanyatt eséssel
szájtáti siker
itt egyedül nem megy
taps nélkül nem siker
le-lényegtelen-ülve
akárhány bölcs szó
elmés mondat
szűz mélézés
hárttyás burokból marad
kitalálhatatlan az
aki kikiáltatott
emelvényen, emelkedetten
lássák, lássák e csodát
hiszen mágusé a szó
többieké mind csalás
övé a hervadt koszorú
senkinek még így
soha nem sikerült
a nagy Homér is

csodálkozik itt
e ködös társalgásban
látomás villan
mint ott a mezőn
nyájat legeltetők
tüzes szekeret látván
a tükörsima égen
Illés hajtott át
és remegett a levegő
tüze még visszasüt
de óva int hinni mást
mint bukott angyalok
robajló lovaglását
aranyborjú villanását
hegyekből tükröző
hatalmas kőtáblák
jeleinek magyarázatát
előre gondolva
pecsétet tenni múlt
süllyesztő bugyrára
jövőt író forгатagában
elbarangoló
Homo Computeris

mindenható erős-szak
világhálózatán
eközben jószok
megálmodták a jövőt
génmanipulátorok
sokszorozó kísérleteit
csontok elégségesek
és lesznek új
Heródesek
Kísérleti Intézet
ablakán kopognak
furcsa kísértetek
szitáló eső halk
zizzenő hangja
visszahozza a
súrlódó moccanást
sejtek ölelkező
ritmusában foganó
regeneráló képesség
késztető sodrását
és visszalebbenti
ötödik század előtti
idők zivatarát

amikor Spartacus
csontjait mossa
le a mélybe
idő és víz
kicsiszolt kövek között
keresztben korhadó
fák árnyékában
és leképezi villanásnyi
történelem előtti
történet felöli
időzátonyt
kipöttyözött képben
akár rajzfigurák
szögletes mozdulattal
harcban állva
sokféle új gyilokkal
megszaporították
halottak számát
római légiós
nincstelen Herculesek
kis csapatával
földbe döngölve
foglyot, elesett katonát
s a befogadó király

a hóhéros lelkek
szenvetni látszanak
e megidézett ernyőn
maguk köré fekete
uszonyos köd nehezül
ennyit tudni erről
ennyit a lengő fátyolon
ki és megrajzolt
gondolatsorokon
hol lepattan az érzelem
mert ők mind
maradnak árnyékban
fény csíkjától távol
fajsúlyuk húzza alá
ólmos lélek
mérgezett burkában
akár Nérók odébb
pörögnek lángfényben
lélekbevéső ordítások
kínozzák, mint vad
üvöltőn és sikolyos
jéggé dermesztő
gondolathullámokkal
hisz egykor ezt és így

cselekedtették
ahogy élvezkedtek
jajok és vér láttán
s mint csendes szemlélő
jóval odébb
örülhet e téridő
távolságnak
neki könnyebb
szenvedés jutott
haramia múltja
zúzmara-sorsban
nincsfoguk csattogó
ál-kapocsával
szólalni sem tud
gondolatok fagyosan
szörként borzolódnak
hosszú lángok feljebb
jeges tűhegyek lejjebb
egymást felváltva
sűrűn kerengenek
Casanovák körül
hol és bennük női
micsodák ölelnek
horpasztanak zúzva

kiváltó kéjes veremben
örömnek semmi jele
mind így és tovább
elrendelés szerint
egykori kérés, akarás
lágymármagában
itt durva fészek
diadalok fájdalmas
sajátos ítélete
született meg akkor
első sóhajoktól terhes
végső lélegzetig
gyűjtve lelki bugyrokba
itt felszakadnak
a helyén megrekedve
fájdalom élvezeti
csordulás szintig
amit egykor tálalt
egy ilyent vállalt
most majd érvényesül
szerepkör meghatározott
átlényegtelenült lény
körülírás képletén
súlyos szinuszos

zuhanás, emelkedés
nincs kerítés, körítés
körét keresni nem lehet
végzet engedetlen
fekete áramlatában.

III.

Átlépve egy stáció
képlékeny hártyáján
húrok, tapadó szövevényén
leng tébolyítón
kilengő trapéz
dübörgős mély
zuhanásban kész
ész-méltatlan
semmivéválás
nehezedő súlya
fekete-fehér váltás
apokaliptikus
 kozmikus drámájában
amikor szférai káosz
vegyül zizegő zajban
kárhoztat sikongón
éteri sűvöltésben
szó-l-mi-zá-ló vágy
ziláltan zilálón
okfejtésnélküli
fok-okozat-ban
elválni nem-igen
bár spirituális
részhalmazban

inkább lehet
de fél a leteleplő
bús szövetbe férköző
tapadó sötét erők
igéző bájlátomásban
beragadva ártón
cél-semmisítés
mert lehetséges
esetleges újraélés
a valóság ragacsos
puszta porába ért
és újabb végső
lehelletig kitartón
bízva még egy
lélekszerző úttal
mely akármennyi év
a sokmilliárdból
ám megváltó túra
lehetne is
a különösen egyedi
kékboldog
megelevenítő áramában
ahol újra füllel
hallani

ahol újra szemmel
látni
ahol újra hús-testtel
érezni
mint egykor máshol
ám nem lehet
mert a Tért-ölelő
Időtlenség hálójában
a Lét-re-hozó
napos fénysűrítésű
Szellemvalóság
áramában testet öltő
szigorú rend
érvényesülésének
és a lényegtelennek
is oly súlya van
mint egyébként soha
mert a Lényegtest
átlényegesített
lűktető szapora ritmusa
mint Donizetti zene
itt akár a húrok
szinuszos árama
lényegítő spirál

lűktető vibrálással
rögtön szökken
mélyből fel
magaslatokra
ahogy az élet maga
mutatja dicsőséges
matériába sűrített
hús-vér-bástyáit
amelyet e pillanattól
belépve bevethető
sejtplazmák vonalán
nyomul a Térközi erő
és pióca tapadó
korongjaként
ott lehorgonyoz

IV.

Készen a mű és álhalmaz
szótt falakról
visszahangozza
döbbentő kiáltás
dicsőség hűs
romjain is hódítás
Gonosz erők urálnak
kápráztatnak, szítnak
barikád, blokád, sztrájk
véshelyzetet teremtnék
újítanak-emelnek
délibábos látomást
s e kába bűvöletben
ígérgető
rabul ejtő sugárban
megkaparintva tétovát
elég hitetlent
és sorra halássza be
szivárvány hálójába
élve temetni el
önálló tudatot
átfesteni vérpirosra
s ha kell hát lőjön is
de addig lebegtetve

szépet, kellemest
egy fény elnyelő
sötét áramlatban
láthatatlanul besöpörve
milliókat, milliárdokat
s majd veszett indulatban
ócsárolva tiszta lelkeket
és tiszta kezűeket
fő a gondolat átgyúrás
a jóakaratóak elleni
szítás, lázítás
sulykolva megnő a
megjósolt elégedetlenség
zavartkeltésben díjazottak
és meg lehetne írni
A Gondolat is felakasztva
jól látható plakátokon
a táblák felhőkig érnek
egetverő hazugsággal
óceánon túl is látszik
de eltűnnek majd
akár rég-Atlantiszok
urai, nyúzóí

süllyedve kövek közé
kideríthetetlen amikor
Rodosztól Gibraltárig
jöttek újkori Herculesek
és mártírok, szentek
gonosz erők uralkodtak
s e golyóbis hasonló lett
vétkek sűrű roppantó
ereje pálcát tör
hegyekből özönlő víz
tűzhányók rengéssel
tengerár nyel szigeteket
kénes kövek dobódnak
zabolátlan folyók árja
zúdulva ömölnek
de égnek erdők
és szent háborúk
szent tetteinek
hirdetett terroristái
gyilkos kezeitől
ártatlanok jajdulnak
Gonosz Hatalma nagy
mert békés torkok
átvágva török által

bűnös országok helyeselnék
népirtás joga deklarálva
tétlen a Nagy Testület
Nemzetek katonái mit
ne tegyenek:
védeni, menteni
Vétók, Kommentárok
ördögfajzatok szaporodnak
most lehet pusztítani
életeket kioltani
gyereket anyjával együtt
röhögve lelőni
Pokol Fejedelmei védnek
szavak kicsavart
mételyes oltása agyakba
megszerettetni vér látását
pokoli terveket szöve
pusztítani Rendet
készítve szörnyű fegyvereket
ellenőrzés kiiktatva
felmagasztalva
Gonosz Fejedelmének jöttét
a cél szentesítését

amikor báránylelkűeket
mészárolnak le
uralom alá hajtani hódolókat
a Bárány ellen vallani
megtagadni Őt
mint évszázadok tették
gyilkos elődök
vonultak, vonulnak
rideg, merev sasokkal
negyedes holdakkal
tűzőtt csillagokkal
csillagok vörösen
csillagok sárgán
csillagok fehérén
a Föld nem elég
mindenség kellene
fegyver lent még elég
de pokol őrzőivel
egeket ostromolnak
orbitális pályákon
száguldó töltetek
atom, baktérium, vegyi
szörnyű fegyverek
sok ember ellen

Krisztus kereszték ellen
hulljanak milliók
felhőkbecsapó gombafelhők
plutónoktól szabadulva
nyavalyák sokszorozódva
a megírtak szerint is
Az új Gonosz Perzsiából
indul el embert irtani
készül megritkítani
járomba hajtani
kisebb Boszniákon túl
földrésznyi pusztaság
óhajtott nagy vágy
a sztregovai falansztere
egyre közelebb kerül
hósapkák vagy kormos üszök
borítja hegyeknek ormait
s ezeknek okozói ülnek
pajzsos drágakő trónokon
álmaikat is védik marcona
álarcos véd-örök
s ha az öldöklés mámora
álomba visszajő
fetrengve, habzó szájjal
örjögve felkiált

ott legyen ápoló nők
színes serege meztelen
fertőzés nem kímél
pusztít és ural
szegényt és urat
Fejedelmi király
végzetes csapdában
nincs egy éve
hirdette, vélte
férgese vesszen csak
született több Tan
álcázás a legfontosabb
báránybőrben farkasok
terelnek hodályba
egyszerű páriákat
okosoknak ügyes mesterek
hipnózist űző
szellem-szédítők
kókler pszichiáterek
behódíthatatlanoknak
precíz orvlövők
beinjektorozók
megvalósítható lesz
álparlamentarizmus

a legújabb izmus
szócsűrői-csavarói
kitekert szavakat
szerkesztett mondatokkal
megnyerni él-v-társakat
egyszerű polgárokat
lázítani, bér-el-ni fel
szervezni blokádot
csinnadratta krach legyen
eközben huhogók hada
tenyerét dörzsölve
zsebeket megtömve
vár rontó fejleményeket
igyekszik felpiszkálni
felejtő, tokosodott
agyakat terelni
szemeket letakarni
ne ezt és így lássa
mást tudatni, mint van
ha kell kifinomultan
megnyerhető lesz az
ki sokszor hallja
évtizedeken begyakorolt
súlykoló szavakat

sok időn tanulták
s a módszer bizony
sokáig bevált
egyesek hitték
mások a tanért haltak
egy köddé vált eszmének
szent-élték életük
s aztán utánuk vízözön
kő és ércszobrok sápadnak
fanyar mosolyokkal
sajnálatok, fintorok
úsznak látásukra
az évtizedek sűrítménye
egy ponton csak
öröm-pillanatokban
szimbólumok halála is
fura szobor-temető
zsigerlő múltnak
eltévedt utaknak
érc-kő mementói
s e mögöttesben
drága vérek hullottak
ember bármi mást vélt
akkor is ha hitt

beleszerelmesedve
forradalmi puskákba
mert úgyis egyrement
konceptiós perekben
amikor kíméletlen
tisztogatásban balek
több százezer akadt
nagy halak maradtak
és mindent uralnak
ilyen felemás világ
sokan nem hisznek
semmiben, senkiben
ezernyi eszme szül
ezernyi hitetlent
pénz-isteneket lát
ritka hatalommal
akik igazat papolnak
tudja hinni nem szabad
mind, mind mese
hihetne mást is
máról-holnapra élő
szép csendben marad
ha pofa sör, deci bor
adagot ígérnek

ennyi is elég
de rám szavazz
látod itt a fénykép
csak erre szavazz
és még egy kört a népnek
lesz itt még délibáb
csak erre szavazz pajtás
munkáját végzi a
küldött terelő-térítő
ne higgyetek ködösítőknak
doktorált szédítőknak
elhitetnek hihetlent
nagyon nagy eszköztár
újság, TV, rádió
fertőzése elural, birtokol
szellem-szédítés
ügyes mesterek
többi bohóc-madár
ijesztő huhogás
verőfényben is sötétre
festő ügyes festő
gerinctelen zsebrejátész
valutás milliárdos
ők féltnek téged

napi kínlódókat
most tudd mit kell tenned
mily nagy szédítők
cinizmus olimpikonjai
átlát-e rajtatok
a nagy plebej urnák
cédulák láttán
nem szól, cselekszik
oldalfenéken húzzatok
el lehető legmesszebb
mert a vér-izzadtság
Tirannusza ébred már
feláll, messze ellát
megemésztő tűzben
a tűzre vigyáz
felejtetni nem akar
parcellák figyelmeztetnek
tudja jól mekkora
a nosztalgizáló igyekezete
amikor nyolcszázezer
határozta meg a többinek
mit tehet
megtanulta a fortélyokat
ötven év keserlevében.

V.

Átjárhatatlan idő
markolatában
beszorított hús-vér
érintés, érintések
kifordított érzések
életből halálbahívás
drogot hirdető
derengésből ható
eszmélkedés
és ép ész vesztes
kiáltó gége húrjain
fennakad a
maradék pillanat
mint törött akarat
disznó diszkrét kiáltás
himbáló hevimentál
harsogó agyszívás
elmerült sikoly
tért ölelő visszhang
egy vészmodern alku
silányuló testeken
beszűkülő lelkeken
áldást adott rá

megtört hatalom
helyét sem keresi
Rend-ülés kérdés
felfagyott mosolyok
sokszor volt kacajok
volt kedves semmittevés
pedig fennállt a vész
bugyrot szorító csomagok
még a képzelet is kevés
mekkora pénz ural
s aztán hogyan mulat
újkori herceg, báró
horpadt mellűek
besápadt szeműek
savanyú látványán
kiütözik a múlt
szekértoló tarkaság
millió extravagány
hájas, tokát növesztő
zsírjában sütkérező
kanári partokon
mint fontos egyén
és pontosan ezért
élet-látvány semmi több

luxus Luxor
ha kell kaviár
hálójuk végtelen parton
foglyuk egy nemzet
hol vannak idomíthatók
vannak káricálók
vannak becsületes
alattvalók
s a gyönyörnek fényében
kéjes öröm árnyékában
mire gondol ő
mint kiválasztott
telt trezor, utazás, nők
vágyak beteljesített
kellemes zuhanya
terülj palotában
mesés sok-kívánság
arany csillogás
sok fénnel, fényekkel
várakozók csak maradjanak
a sok kívül álló
amiért intézést sürget
a város atyafia hallgat

hiába kibírhatatlan döngés
éjszakákon át
reggelig tartó üvöltés
éjféli durranások
akár tűzijátékok
mert a hatalmasok
összefonódott zsebe-karja
drogterjesztők ördögi
búkszája rettenetes
az éjjeli narkós színpad
jó báburángatásnak
ők elsőként adnak
biztos voksot
sok ilyentől csapódik
kalitka függönye
köznép ha becsapódik
tapsolást ki érti
érthetetlenül döbbentő
szavak becsomagolva
selyemgubó üregébe
a kuszaság így rejtve
és oly sértőn áll a távozó
int is többször zavarosan
arcképes képtelenséggel

célpont görbe kerülésével
hason-lat-ok nélkül
fej-veszetten élezve
a-kar-latlan jelzést
súlykolva, summázva
e puszta látványt
hengerlésnek szánva
mert a semmittevés
erős bástyái omlanak
határozatban a készüllet
forgatócsoportok előnyben
sikolyokra figyeljenek
forrjanak búz-gőz-öl-gők
hatni, ráhatni könnyebb.

VI.

Fontos a felejtés
ígéretnek nincs vége
legfőbb szempont
jól irányuló célzás
a fő-sejt pusztulás
sejt-test lebomlás
ha születés kevés
elmúlás mennél több
ekkor célba ér
díjazott elképzelet
közömbös sivárra gyúrás
maradék lélek pusztítás
tudományosan készített
boszorkányos bájolás
ördögi körök rajtra készen
birtokolni, uralni
a földi teret
parcellák kiszemelve
léthelyzet nyomorításra
érdeklődők erre várnak
európai tülekedés
sajátos kebelezés
viták, aláírások
sutbavágott nemzetérdek

s a médiumok rikoltó
szájbatömő hangja
amint a szeánszi
médium hangja sikolt
amikor belébújik a
kitüremelő szellemlény
réveteg szemekkel
s ajka mozdul
szól síri hang
túlvilági kép
kongó pincemélység
bolyongó távolság
csillagszikkákkal
sűrű mágneses zóna
homályos közegében
kísértet-pillanatok
a szabványos térben
hol ölelkező falak
határolnak dermedő
kocsonyás gondolatot
feszültség szövevényében
szikra sercenő
pattogó kisülés

mikor foszlányos talány
szájakon ólomsúlyú
nehezék tapad
bizsergő ujjak hegyén
s tövében nyilallás
erők gravitációs
sokszorosodása
megérintő érkezés
jelentkező ózon
taglózó jelenlét
mákonyos álomban
átölelő áradat
valóságot viszi távol
pusztán az érzetek
kifinomult csúcsai
majd erők dinamikus
indító mechanizmusa
láttatás-érzékelés
képek szabad fantáziája
amint hegyek oldalai
letaroltak
sivatag izzik akár a nap
sarkok jéghegyei leválnak
szennyezett szürke levegő
esőerdők jajdulva fogynak
mérgezett folyókban
tavakban halak pusztulnak
orkánok rombolnak
médiüm nyöszörög
a társaság nyög
képe mutatja képek
kínozzák, bántják
szenvet, mint akinek
tagjait ízekre vágják
kínok kínjai arcán
testén vonagló rángás
közlése dermesztőn síri
egy közelgő pusztulás
majd a romokon megújulás
amint arca sima lesz
nyugalom selymes fátyola
körbefon és szétárad
szegfű illata leng
az élet jelzi újra kezd
bizonyításul nem kábítás
megmozdul egy váza
és csörömpöléssel lehull
ez itt jelző-csengetés

a szellem kiszáll
hűvöset érezve
jelenlét bizonyos
vonaglás, rándulás
médiüm visszatér
egy ország népe került
kísérleti szeánszba
sok kísértet jár körül
tévesztés művészei ők
emitt és amott
szimpla résztvevők
kérdések záporoznak
és hullanak asztal alá
narkóban jártasok
lábak lecövekelő
súlypont közepébe
ahonnan újabb
koppanás indul
kérlelő igenekre
mozdulatlan nemekre
többféle kiértre
pontos jellemzésre
behatárolt miértekre

megfelelő értékű
határozott válasz
megmásíthatatlan, végleges
ismétlésnél is ugyanez
nem köznapi csoda
pontosított valós érték
nem változtatható
bizonyításnál hasonló
hallucinálás kizárva
szemek, fülek precízen
biztosan működnek
ilyen nagyra még
soha nem nyíltak
érthető itt ez
a még érthetetlen
lefoghatatlan energia
ami született
hetven kilóval is
még többel is
lenyomhatatlan
felemelkedett állapotban
centiket rugózva csak
Nobel-díjasok, Egely-k
magyarázatai csekélyek

egy meghúzható vonal
valahol bizonyos
oly hihetetlen e szellemi
energia valóságkép
félő bevetik rossz erők
brosúra béklyókba
forgató kiáltványokba
és akkor lehet-e hinni
másabb dimenziókban
sommás képletekben
mint ami megszokott
válaszra várni kell
sürgetni sem szabad
megfontoltan hinni
e felpörgetett világ
oly sokat is kínál
de nyomorúságos
e földre zártság
mert koordináták szabják
idő és tér hálózatát
az agy zárt halmazának
égre kinyílását
a ma élők s majd élők
összegyűrt tudását
kiterítve akár földnyi
erezetű tért ölel
megérteni mégsem lehet
a kozmikus teremtmő csodát
mint egy Isten-létezést
a Teremtés Okát
szükségeltetik az örületes
nagyságú Gigantikához
hatalmas Törvényeihez
látható és láthatatlan
fénycsomók, fényelnyelők
kifejezhetetlen nagyságát
mely összetartja az Egészt
drámai születéssel
drámai pusztulással
zártnyi tudatunk épülését
kíméletlen beolvadását
szeretett sárhalmazunkban
hogyan átlépjen kozmikus
rend láthatatlan szférájába
sok egyéni és sajátos
energia lelki láncolat
egy közös Nagy Kohézió

szellemlét állapotban
vár az Ő hívására
lemeztelenített készen-lét
szorongás nélküli állomás
lekopírozott áttetsző
testszerűség bonyolult
állapot változásában
felkészítve esetleges
visszatérést biztosító
regeneráló Őserő
egyetemes mivoltjában
mely amikor jó a Jel
felteremtő sejtplazmákkal
felépítő pakolással
eredeti megfoghatóság
az érzékelhetőség
látványos földi
sűrűség viszonylatában
mert nincs idő
az Időtlenben
de a Tér megjelölt
és fontos pontosított
szervezett, szerkesztett
szerkezet szerv Veleje

beláthatatlan érzék
elképzelhetetlen része
a bejárhatatlan Útnak
mely megigazultaknak
Élet az ÉLET-ben
örök elmúlást bénító
végtelen Erő forgása
előre út és visszatérés
ez örökös Kör
amelynek egyetlen pontja
az Én lehetséges Váza
újramegjelenés szerep
sokszorozó sorokkal
lebegő formációval
Ős Ige-n betáplált
szent gerjesztésével
és azzá lesz Ami
és azzá lesz Aki...

.oOo.